

Moutstockje

nr 23

1992

Nr 23

- uitgifte kantoor
3300 tien en 1 -

DHR. DODION M

LELIELAAN 34

3191 HEVER

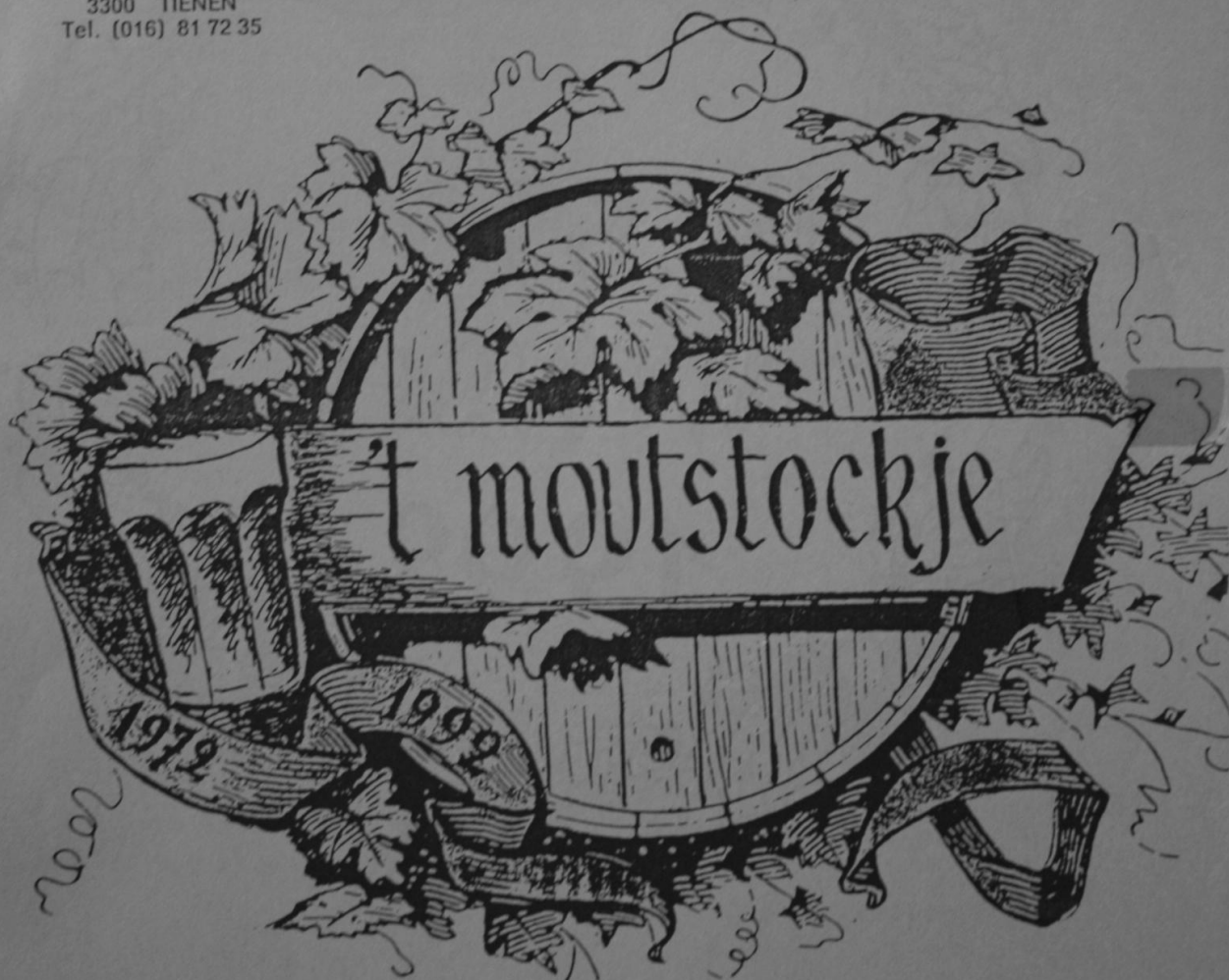

driemaandelijks 1/92

V.U. E. GROOTEN

Viaductstraat 193
3300 TIENEN
Tel. (016) 81 72 35

As leeuw bier.

Tijdschrift over Bierfolklore

VAN "die edele orde vanden moutstock "

hoegaarden

't Moutstockje ...

driemaandelijks tijdschrift over biersfolklore

Uitgegeven door : "D I E E D E L E O R D E V A N D E N M O U T S T O C K "

De Hoegaardse Bier- en Brouwersgilde

Museum 't NIEUWHUYS E; Ourystraat 2

3320 HOEGAARDEN

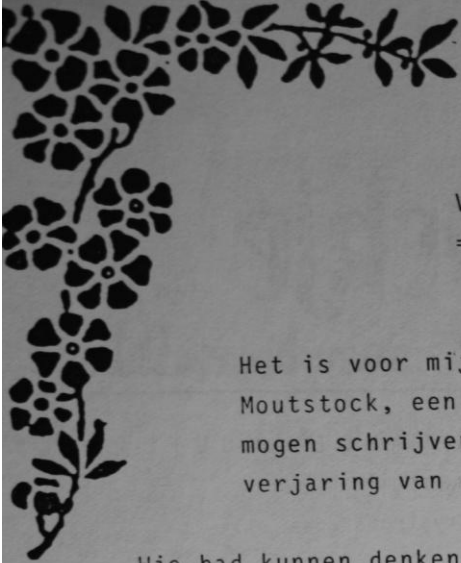
Bankrekening : 860 / 0014362 / 85

Lidmaatschap: gewoon lid 300 fr. Erelid 500 fr. Weldoener 1000fr.

Alle artikelen uit dit tijdschrift mogen vrij overgenomen worden mits bronvermelding.

inhoud n° 23

- Voorwoord van de voogd.
 - Tien eeuwen bier.
 - Het bierverbruik in de E.E.G.
 - De Biertrofee Stand op 15 december 1991
 - Het Bier in het Volksleven Deel IX
- Bacchus in de wereld van de spreekwoorden.

V O O R W O O R D

=====

Het is voor mij als voogd van Die Edele Orde vanden Moutstock, een eer en een genoegen dit voorwoord te mogen schrijven ter gelegenheid van de twintigste verjaring van de heropstanding van deze Biergilde.

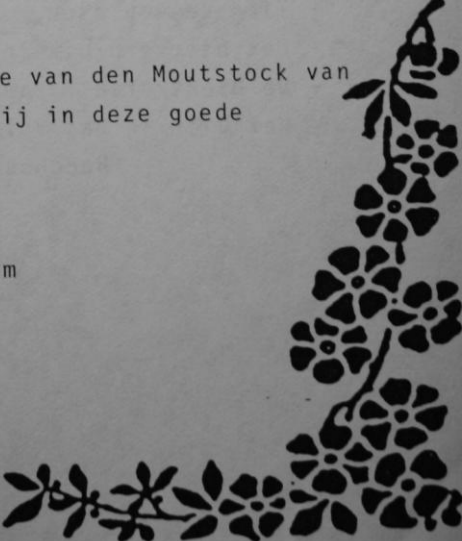
Wie had kunnen denken, toen enkelen in 1972 de koppen samen staken, om tot ^{dit} initiatief over te gaan, de Orde zich zo zou uitbreiden, dat zij heden overal tot zelfs in het buitenland bekend is en gewaardeerd wordt.

Onder de opeenvolgende Grootkanseliers Albert Guilluy; Alfons Veroeveren en Etienne Grooten, heeft de Hoegaardse Bier- en Brouwersgilde zich opgewerkt en is geworden wat ze heden is, een zeer actieve folkloristische vereniging, die de oude Hoegaardse brouwerstraditie in ere houdt.

Haar Hoge Raad met de vele Ridder~~s~~, Edelvrouwen en Domicella's vormen een garantie voor de toekomst, want die Edele Orde, zijn in een bierdorp met wereldnaam en -faam zoals Hoegaarden niet meer weg te denken, evenmin als zijn brouwerij en zijn Biermuseum. Samen vormen zij één geheel de oude Brouwersgeslachten ter ere.

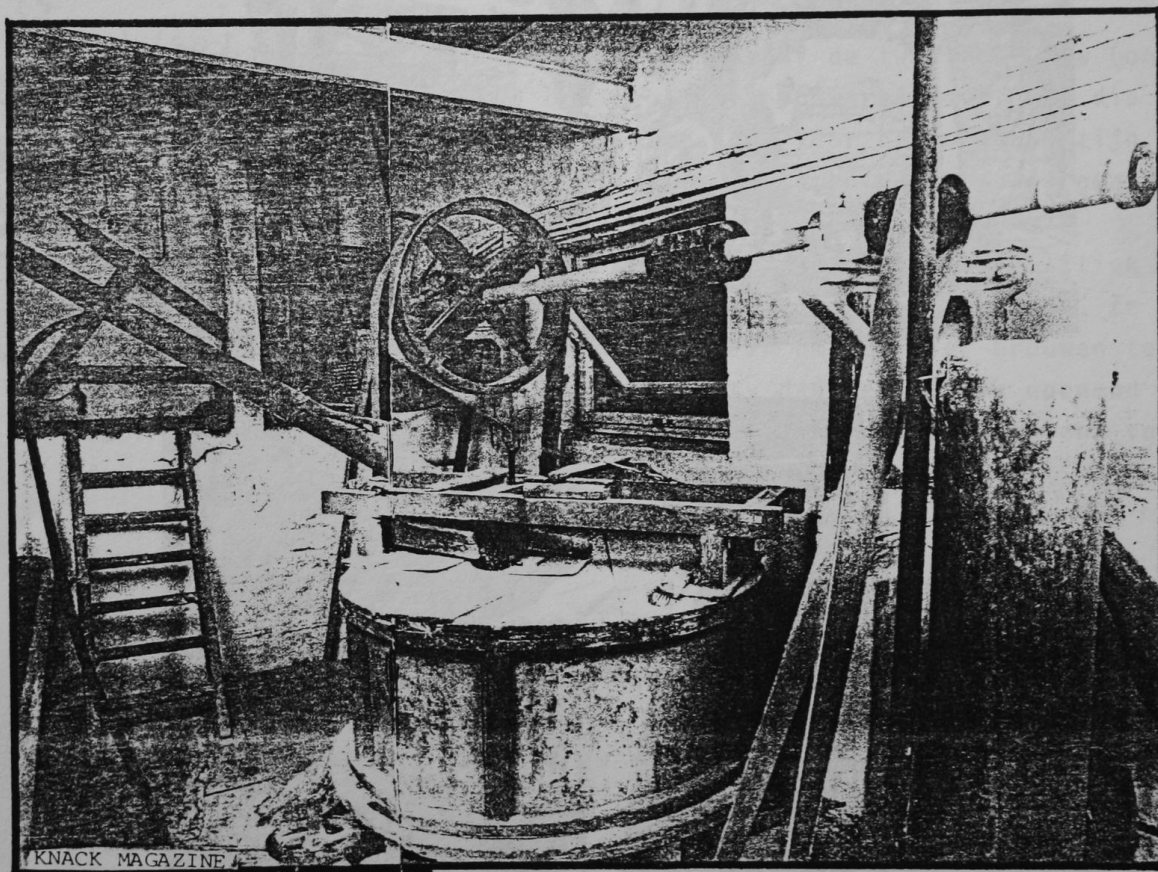
Bij deze 20e verjaring wens ik de Orde van den Moutstock van harte geluk en druk de hoop uit dat zij in deze goede richting mag verder gaan.

Hubert Van Nerum
Voogd

TIEN EEUWEN BIER

Onze nationale drank is op en top een
produkt van deze contreien.

KNACK MAGAZINE

BEELDEN UIT DE BROUWERSSTIEL

Het brouwen was ooit zware arbeid.

In bijna alle bierboeken krijgen we allerlei nuttige informatie maar vooral wordt het ambachtelijk aureool van de kleine vechtende brouwer hoog uitgespeeld, maar ook de vanzelfsprekende degelijkheid van de brouwende paters in hun abdijen.

Dit heeft in eerste plaats te maken met de middeleeuwen, toen het bierbrouwen één van de monopolies was van kloosters en abdijen. De eerste geschreven elementen van brouwerstechnologie danken wij aan pater Ekkehard, prior van het klooster Sankt-Gallen in Zwitserland. Doorheen alle mogelijke revoluties zijn de kloosters hun traditie van voedselschuur blijven vervullen. Wijn, bier en kaas hebben aldus een geheiligd origine..

Maar parallel hiermee ontwikkelde zich vanaf de twaalfde eeuw (omwille van de grote dorst ?) ook een lekenbrouwersaktiviteit, die al gauw veel belangrijker werd. Grote etappes voor het produkt zijn de toepassing van hop, het gebruik van tarwe samen met gemoute gerst, en tenslotte de komst van het lage-gistingsbier de pils.

De brouwersgilden en -ambachten hebben altijd een groot politiek gewicht gehad wegens de fiskale opbrengst van hun aktiviteit. Ze legden het er in de loop der eeuwen op aan om het bier-brouwen te monopolizeren bij de stedelijke brouwers, daarmee de weg openend voor grootschaligheid en een industrieel brouwkoncept maar ook voor de redelijke kostprijs aan de tapkast.

We gaan even terug in de tijd: GRUITBIER

Zuid-Brabant en Haspengouw, met de steden Brussel, Nijvel, Leuven, Diest, Tienen, Luik, Hoegaarden en Mechelen, kenden vanaf 1550 een ware bierexplosie. Nergens anders in de toenmalige beschaafde wereld waren de natuurlijke factoren zo gunstig : rijke graangebieden met bevaarbare rivieren om de oogst te vervoeren, overvloedig zuiver rivierwater en uitgestrekte bossen, waaruit de nodige brandstof voor het stoken van de brouwketels kon worden aangevoerd.

Daarbij komt dat men vanaf deze periode kan spreken van een ontwikkeld modern bierkoncept: het middeleeuwse gruitbier, dat met allerlei aromatische kruiden (onder meer zaden van de gagel, een wilde moersplant) wat nauwelijks rendabele bewaarbaarheid werd bijgebracht, was verdwenen ten voordele van het gehopte bier. Hiermee gingen smaak en duurzaamheid ineens sterk vooruit. De hoptechnologie moet tot ons gekomen zijn uit het oosten, zoals de Drie Koningen, want al in de dertiende eeuw werd ze aan de overkant van de Rijn algemeen toegepast.

Het zou echter nog meer dan 150 jaar duren vooraleer een bierstad als Leuven volledig van de gruit zou zijn afgestapt.

R. Van Uytven, noteert uit de Leuvense stadsarchieven dat het eerste hopbrouwsel er was in 1368. Tien jaar later waren er al 32 tegen nog altijd 2467 met gruit; in 1415 waren er ongeveer 800 brouwsels van beide; maar in 1436 was de gruit volledig verdwenen en dronk iedereen van het fijne oosters bier.

Het heeft dus niet mogen baten dat Wenceslas de Eerste, Koning van Bohemen van 1230 tot 1253, de doodstraf had ingesteld voor al wie betrappt werd op de uitvoer van hop.

De veertiende eeuw werd gekenmerkt door de officiële erkenning van het brouwersambacht; in 1303, misschien nog altijd om de Guldensporenslag te vieren, werd in Brugge de brouwerskorporatie opgericht. Het bier was zodanig in de volksgemeenschap ingeburgerd dat, bij de oprichting van Queen's College in Oxford in 1340, als vanzelfsprekend een brouwerij werd gebouwd en een vaste huisbrouwer aangeworven.

Tegelijk met de konsolidatie kwamen de bedriegers en de vervalzers, in 1350 verscheen in Munchen een verordening om de inhoudsmaten van de biervaten te respecteren op straffe van dood, en nauwelijks 35 jaar later werden in Brussel biervervalzers bedreigd met levende verbranding bovenop hun vaten vals bier.

KUITBIER

Ook de tweede bouwsteen van de bierkonstruktie, het gebruik van ongemoute tarwe als te vergisten zetmeelbron, was toen algemeen tot ontwikkeling gekomen onder de naam kuitbier.

Het kwam tot ons vanuit Holland, de Hollanders (vooral Delft en Gouda) zouden een eeuw lang hun technische voorsprong uitspelen om hun bier te exporteren.

In Brabant ging men dit modieuze "Hollands Bier" nabrouwen en op het einde van de veertiende eeuw waren de vreemde bieren (oosterse en Hollandse) op onze binnenlandse markt onbeduidend geworden.

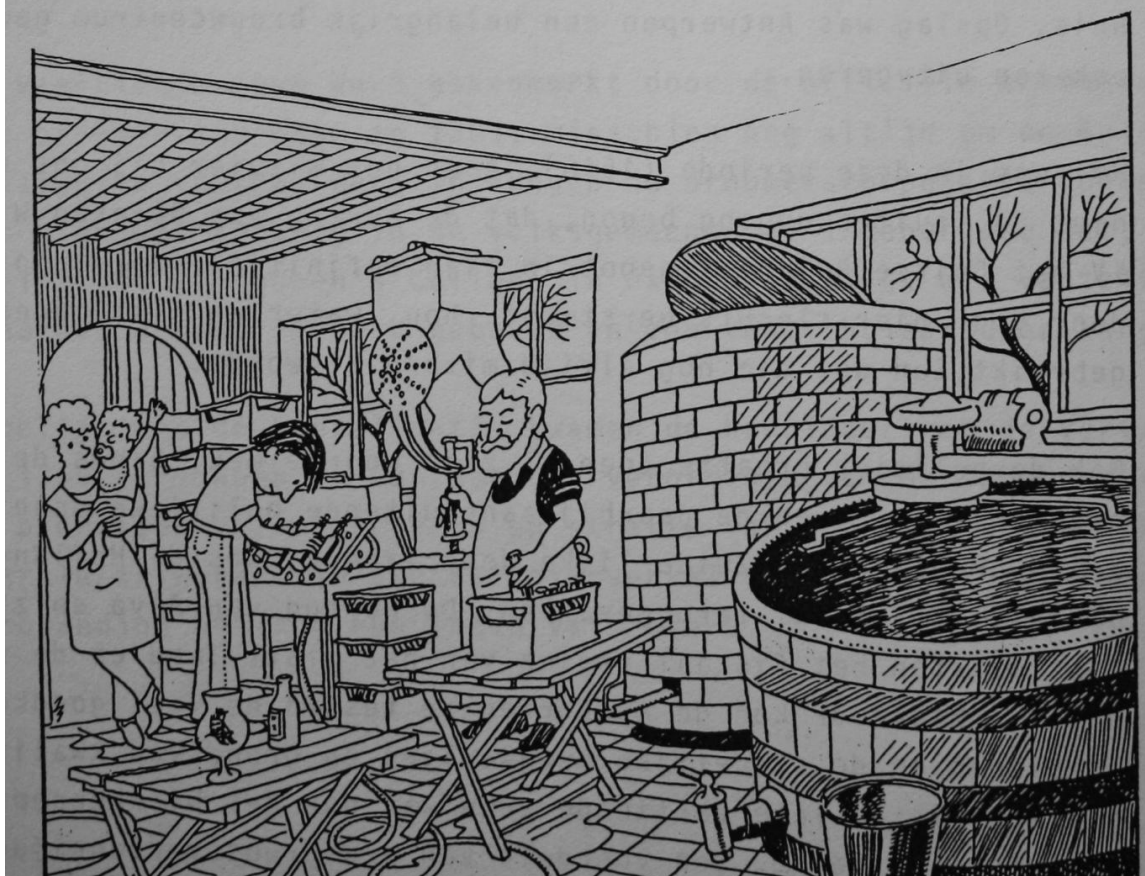
Het eigen gehopte witbier was geboren: Hoegaarden en in mindere mate ook Leuven konden aan hun fenomenale opgang beginnen... Antwerpen sprong mee op de bierkar dank zij het ondernemingstalent van een zekere Gilbert Van Schoonbeke. Deze verzong in 1553 een oplossing voor het probleem van het brakke grond water, door het brouwerskwartier van de stad (dat nota bene zijn privé bezit was) te voorzien van zoet water uit de Antwerpse grachten via een netwerk van grote houten buizen en een centraal verdeelpunt bij het huidige Brouwershuis. Opslag was Antwerpen een belangrijk brouwcentrum geworden dat ook kon uitvoeren.

Het was in deze periode (1516), toen het witbier bij ons aan een niet te stuiten opgang begon, dat de hertog van Beieren Wilhelmus IV het Duitse Reinheitsgebot in zijn definitieve vorm goot waardoor voor bier slechts gerstmout, hop, water en gist mogen worden gebruikt. Een wet die nog altijd misbruikt wordt.

Ook de politiek praatte toen al zijn woorje mee. Sinds de opstand tegen Filips II en de daarbij aansluitende politieke scheiding tussen Noordelijke en Zuiderlijke Nederlanden, was de Hollandse invoer definitief tot nul teruggevallen. De Hertog van Alva en zijn opvolgers maakten het fiscaal regime van het platteland en de steden meer gelijk. Hierdoor kon de konkurrentie tussen de veel goedkopere boerenbieren en de stedelijke brouwerijen op grond van kwaliteit worden gevoerd. In de late zestiende eeuw was dus het bierkoncept definitief gedeminiaturiseerd, ten voordele van een grensoverschrijdend industrieel stedelijk koncept.

Brouwers aan het werk met de stuikmand.

KONCENTRATIE

De explosieve groei van de bierproduktie bracht geen uitvoer mee, maar werd bijna uitsluitend ter plaatse opgedronken. De 115 liter per persoon en per jaar van nu verbleekt bij de hoeveelheden die men in de steden dronk in de zeventiende eeuw. (Koffie en tee kregen pas omstreeks 1700 een beginnend sukses) In Leuven begon men aan de zeventiende eeuw met een jaarlijks wel 400 liter bier per persoon, en Hoegaarden, zat zelfs nog veel hoger (700 liter/persoon), dat kwam

ook wel omdat de wijnteelt definitief (1628) was uitgestorven.

In 1775, 175 later, werd nog altijd 339 liter bier per inwoner gedronken. Hoegaarden heeft niet voor niets de reputatie van bierdorp. Leuven, eveneens de naam bierstad waardig is eveneens berucht om een weddenschap die in 1498 voor de Leuvense Schepenbank door een zekere Lonquebise werd aangegaan (en gewonnen) om in achttien uur tijd een harington vol bier leeg te drinken. In een toenmalige harington gingen 850 haringen.

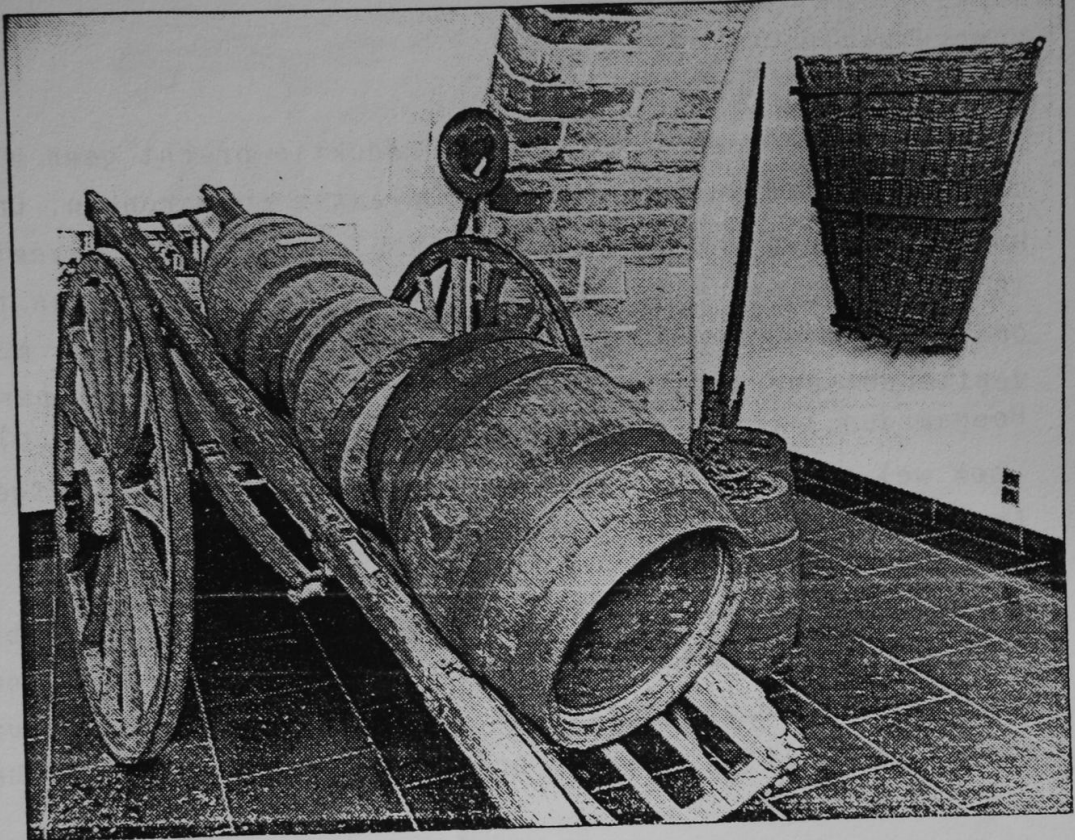
Deze grote bierkonsumptie wordt echter pas begrijpelijk als men bedenkt dat zuiver water zeldzaam was, dat het voedsel overmatig gezouten werd omdat zout vrijwel het enige bewaarmiddel was voor vlees, vis en haring, en ten slotte dat drinken (en de gezelligheid ervan) de enige ontspanningsmogelijkheid vormde in een tijd toen film, radio en televisie uiteraard ontbraken en lektuur een privilege was van een kleine groep.

Omstreeks 1780 telde Brabant bijna tien herbergen per 1000 inwoners, Hoegaarden rond deze periode was zeker de topper in de streek wat de verhouding herbergen en inwoners betrof.

Voor Brabant is dit bijna 60% meer dan nu, en leverde de drankbelasting alleen tot driekwart van het stads- of gemeentebudget, de stedelijke verbruiksbelasting bedroeg toen 40% van de verkoopprijs bij de tapper.

De bierproduktie kende dus een ware explosie sinds de traag gegroeide definitie van het bierconcept en door de enorme, ook politiek-fiscaal gestuurde binnenlandse konsumptie. Maar er is meer.

De industriële (lees stedelijke) brouwerijen hadden eerst de boerenbrouwers tot dezelfde fiskale orde geroepen en aldus uitgeschakeld,

maar nu gingen ze het erop aanleggen om ook het brouwen zelf in de steden te monopolizeren. Op het einde van de achttiende eeuw was het brouwen door partikulieren en tappers (van pruducent naar verbruiker) zo goed als uitgeschakeld, ten voordele van de machtige professionele en gespecialiseerde stedelijke brouwers die in ambachten waren georganiseerd. Daarmee was een eerste concentratie voltrokken, de bierproduktie in onze landen ging hiermee de negentiende eeuw in als een industrie zonder specifieke bodembinding. Voor het bier zou nooit een soort "appellation contrôlée" tot stand komen.

Vanaf de zeventiende eeuw echter ging de stedelijke bierbrouwerij zich wel specificeren en werd het bier meestal genoemd naar de plaats van herkomst, Leuvens, Hoegaards, Diesters.

Honderd jaar later zou men nog enkel spreken van de Leuvense Peterman, de Hoegaardse Witte, de Brusselse Faro of Lambiek, de Lierse Vetzak of de Gentse Uitzet. Meer algemeen onderscheidde men de gerstbieren uit de beide Vlaanderen, Antwerpen en Lier en de Brabantse Witbieren met gelijke hoeveelheden gerstmout en tarwemeel.

De Franse Revolutie zou hier in 1795 de gilden (ambachten) en hun privileges afschaffen en de industriële revolutie zou verder vanaf 1850 grondig het brouwerswerk beïnvloeden.

LAGE GISTING

In 1830 werd België gesticht, geassembleerd is misschien een beter woord en kwamen ook de stoomketels en de rijdende versie ervan, de trein, in gebruik. De industrialisering was niet meer tegen te houden, elektrische traktie in 1873, reingistkultuur in 1855, pasteurizatietechniek in 1886 en de definitieve doorbraak (1880) van de lage gisting: de pils.

Ook de pils kwam tot ons uit het oosten, toevallig gemuteerde gistcellen werden in een brouwerij in Pilsen (Tsjecho-Slowakije) verder gekweekt en via Duitsland bij ons ingevoerd. Het pilsbier ontstond in streken waar het voldoende koud was om ijsschotsen op de rivier te vormen in de winter. Dit ijs werd verzameld en in grote grotten opgestapeld, zodat de brouwerijen een groot gedeelte van het jaar bij 6 tot 10°C konden vergisten, vandaar ook de naam lage gistingsbieren.

De koelinstallaties die in onze streken voor pils nodig zijn, maar ook het succes van de pittige rinse smaak ervan, brachten bij ons een ver-

Brouwer Celis in 1979.

dere grootschaligheid in het brouwersbedrijf. De jacht op koper van de bezetter tijdens de tweede wereldoorlog bracht niet alleen de meeste kerkklokken tot zwijgen, maar reduceerde ook het aantal brouwerijen tot een kleine 800. Door verdere concentratie evolueerde het aantal tot de huidige 115.

Tussen de twee wereldoorlogen was ons land bijna integraal overgeschakeld op pils, maar na de oorlog wint de hoge gising opnieuw veld met als vaandel dragers Ginder-Ale, Op-Ale, Vieux Temps.... Ook de patersbieren kennen een nieuw succes, en hierin vinden de kleine en middelgrote brouwerijen hun gading. Vanaf de jaren zeventig zijn de speciale bieren niet meer weg te denken uit ons bierlandschap, dat nu nog voor 70% uit pils bestaat.

Het spontane buurcafé is praktisch verdwenen en het café bezoek wordt meer voorbedacht en intentioneel.

Voor al de dames drukken hun stempel op het cafégebeuren en veroorzaken een breder en meer beschaafd aanbod.

De kultus van het juist getapte, in het juiste glas, uitermate verzorgde speciala bier is op de emancipatieboot tot ons gekomen.

De standing van het bier is naar omhoog geheven en kan stilaan wedijveren met de wijn.

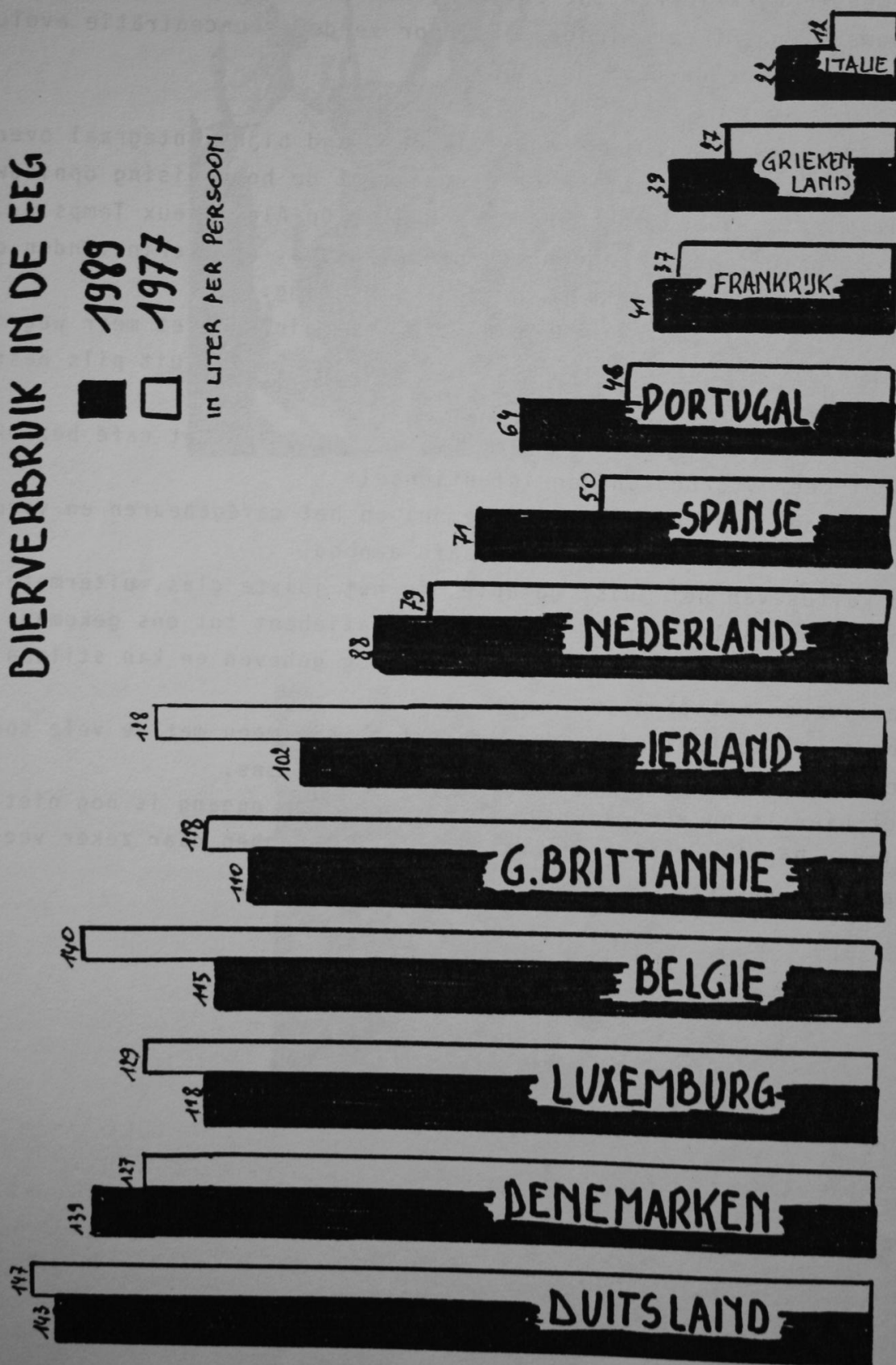
Reeds vele eethuizen bieden een uitstekende menu met de vele soorten gerechten klaar gemaakt met bieren van bij ons.

Het bier is nu verheven tot de adel en deze opgang is nog niet ten einde. De streekbieren (speciale bieren) hebben daar zeker veel aan mede gewerkt.

BIJZONDER VERBOD DIERVERBRUIK IN DE EEG

■ 1989
□ 1977

IN LITER PER PERSOON

H E T B I E R V E R B R U I K I N D E E.E.G.

=====

Wie kent er niet de slogans: MAN... Dit is uw bier

Het Bier van het land van het Bier

Waar Brabant trots op is

Hoe Goed, Hoe Graag HOEGAARDEN

Dat zij slogans waar onze ijdelheid als Belg zeker naar omhoog worden gedreven. We geloven nog altijd dat wij DE bierdrinkers zijn, maar ook de bierkenners.

Over het drinken kunnen we zien dat we reeds op de vierde plaats prijken, 115 liter is zeker nog geen klein bier. Maar onze voorouders waren op dit punt veel straffere kerels.

Zoals we merken aan de statistiek gaat het bierverbruik in onze streken achteruit. Een slecht teken voor de brouwers. In de zuiderse landen (typische wijnlanden) zien we het bier met grote schreden vooruitgaan. Dat is ook de reden waarom vele brouwers proberen vaste voet te krijgen in deze streken om also hun produktie te stabilizeren of nog op te voeren.

De pils mag op de terugweg zijn, maar vertegenwoordigt nog altijd 70% van de bierverkoop.

Voor de witte bieren en de alcoholvrijebieren is de tijd zeer gunstig. Dit kunnen we zelf medemaken en zien, met de uitbreiding welke hier te Hoegaarden aan de gang zijn in de brouwerij.

De geuze heeft zijn achteruitgang kunnen afremmen, Stout en Scotch verliezen terrein.

Over het algemeen genomen houden de speciale bieren stand met uitzondering van het witbier welke het Belgisch bierlandschap aan het veroveren is.

=====

AAN ALLEN EEN VOORSPOEDIG 1992

DIT ZIJN DE WENSEN VAN DIE EDELE ORDE VANDEN MOUTSTOCK.

WAT IS HET REINHEITSGEBOT?

— Een beetje geschiedenis :

Het Reinheitsgebot, een verordening in Beieren ontstaan, werd door Hertog Willem IV in 1516 (dus meer dan vier eeuwen en een half geleden !) als wet uitgevaardigd.

Dit Reinheitsgebot schreef voor dat bier enkel mocht gebrauid worden met gerstemout, hop, gist en water.

In tegenstelling met wat het woord « Reinheitsgebot » zou kunnen laten veronderstellen, ging het er helemaal niet om de kwaliteit van de drank te beschermen, maar wel om de inkomsten van de Hertog te handhaven, daar deze, tot over zijn kop in de schulden als gevolg van verscheidene militaire veldtochten, het hoogst nodig had zijn brandkasten bij te vullen ! Inderdaad, in die tijd werd in Beieren een belasting geïnd op de hop en de gerst, met uitzondering van alle andere graansoorten.

Daarbij leefde de Hertog in de vrees dat zijn onderdanen vreemde graansoorten en aromatische planten uit het buitenland zouden invoeren, wat zeer nadelige gevolgen zou gehad hebben voor de Beierse landbouwers, die overvloedig gerst en hop teelten, hetgeen uiteindelijk ook een bedreiging zou betekend hebben voor zijn inkomen, dat voor hem vitaal was.

Deze wet, tot dan alleen toegepast in Beieren, werd uitgebreid tot het ganse Duitse grondgebied rond het einde van de eerste wereldoorlog, door de « wet op de belasting van het bier » van 26 juli 1918, wat wel een bevestiging was van het doel dat Hertog Willem IV van Beieren nastreefde toen hij in 1516 het desbetreffende Decreet ondertekende !

Er dient nochtans aangestipt dat het gebruik van ongemoute granen nog gedurende enkele jaren was toegelaten.

Na de tweede wereldoorlog blijft het Reinheitsgebot van kracht in de Duitse Bondsrepubliek, voor het bier in het land verbruikt, maar het is niet meer van kracht in de Duitse Democratische Republiek.

— Wat blijft heden van dit Reinheitsgebot over, nu de E.E.G. reeds meer dan 20 jaar bestaat ?

Het is vanzelfsprekend dat de douanegrenzen die bestonden tussen de verschillende E.E.G.-landen dienen te verdwijnen. Vandaar de onrust van de Duitse brouwers die hun nationale markt wensen te beschermen en niet willen dat hun buitenlandse vakgenoten de plaats zouden bestormen !

Welk verdedigingsmiddel is beter geschikt dan dat goede oude Reinheitsgebot om te verhinderen dat de Duitsers zouden belangstellen in wat buiten hun land wordt gebrouwd ?

En die oude fiscale wet werd vlug uit de hoek gehaald en afgestoft ! Een magistrale campagne werd ondernomen met de hoop de douanegrenzen definitief te behouden voor de buitenlandse bieren; deze grenzen waarvan de opheffing werd gevierd als het er om ging de Duitse bieren uit te voeren !

De Heer Dr. Hubert FEIERLING, Voorzitter van de Beierse vereniging der brouwers, verklaarde zelf in het publiek dat « niettegenstaande alle hinderpalen en moeilijkheden wij moeten voor ogen hebben dat het Reinheitsgebot het beste middel is om zich te verzetten tegen de invoer der buitenlandse bieren en er de hoeveelheid van te beperken ». (Deutsche Brauwirtschaft - 11/1969).

het bier in het volksleven

DEEL IX

Bacchus

in de wereld
van de spreekwoorden

B A C C H U S in de wereld van de spreekwoorden

=====

In de spreekwoorden ontdekt men het rijke en vaak filosofischgeladen, geestelijk bezit van een volk.

Onbevangen gaan ze recht op het doel af, soms samengebald in enkele naakte woorden, soms ietwat dichterlijker in enkele rijmende zinnen. Zij bevatten een schat van volkswijsheid in een kernachtig beeld. Gerijpt in de realiteit van het dagelijks bestaan, brengen zij een nuchtere kijk op velerlei zaken, op betrachtingen of levenshoudingen. Spontaan groeit het spreekwoord of wordt het doorgegeven tussen pot en pint, tijdens de besprekingen of vriendengetater. Dat is altijd zo geweest en 't zal zo blijven, want spreuken zijn zo oud als de wereld. Verandert het uiterlijke van de mens of van zijn gedrag naargelang het voortschrijdende patroon van zijn beschaving, innerlijk blijft hij veelal dezelfde.

Verrassend is het vast te stellen dat alle volksgroepen in hun gevleugelde woorden hetzelfde zeggen, maar dat ze elk voor zich een eigen vorm hebben gevonden, gehecht aan het milieu waarin ze leven, aan hun background van geschiedenis en cultuur.

Is het te verwonderen dat rond bier en drinkgewoonten heel wat spreuken werden geweven? Het bier is toch de oude, vertrouwde drank en net in het vertrouwde vindt de mens zichzelf terug: hij leeft eenvoudig met wat hij nodig heeft om te leven. En in dit leven staan brouwer en bakker vaak op het eerste plan.

Daarom in de volgende bijdrage een kleine bloemlezing over "bierspreuken. Zij onderlijnen zeer scherp het belang dat de mens in de loop van eeuwen heeft gehecht aan zijn drank, zijn drinkgewoonten, aan het overdadige dat ook op dit terrein bestaat. En waar de zieke piek ook zonder erbarmen wordt aangewezen. Want de volksmond kent geen tierelantijntjes.

In vorige Moutstockjes waren reeds vele spreuken opgenomen, hier volgen dan nog enkele.

Drinckic zo bedervic
Drinckic nie zo sterfic
Eyst nie beter ghedroncken en bedorven
Dan nie drincken en ghestorfven (1639)

Daer drinck in huys is
Staet vreught voor de deur (1565)

Een Duitser kan drinken zonder eten
Een Engelsman kan eten zonder drinken
Een Vlaming kan eten en daarbij goed drinken.

Kaars, keurs en kan
Bederven menig man.

Lekkere kele
Kost vele.

Koop ik huizen dan heb ik steen,
Koop ik vlees dan heb ik been
Maar koop ik van dat edel Hoegaards nat dan heb ik wat.

Wat men dronken doet moet men nuchter boeten.

Zatte monden, spreken nuchtere gronden.

Naar de bazin mag je een knipoogje wagen
Maar vergeet niet uw biertje te betalen.

Drink niet zonder dorst
Kust niet zonder lust.

Bierken, bierken, ik zal u zuipen
Al moet ik op m'n knieën kruipen.

Mei koel en nat
vult schuur en vat.

Een lekker bier, een smulle pijp
Maakt harten warm, gedachten rijp.

Het bier gheeft jeucht, bi elcken dronc
Het bier gheeft vreucht,so wordi jonc.

Waar de abt herbergier is, mogen de paters bier halen.

Geen dorst wordt door de drank geblust
hoe meerder drank, hoe meerder lust.

Wie nuchter weet te veinzen,
zegt dronken zijn gepeinzen.

Kaarten en kannen,maken arme mannen.

Men vindt meer oude dronkaards dan oude dokters.

Zonder bier geen plezier
Daarom drinken ze in de hemel altijd bier.

Een dronkaard heeft nog ééns genoeg, een snoeper nimmer.

Als de kanne vol is, loopt ze over.

Volle krop, dronken kop.

Kinderen en dronkaards zeggen steeds de waarheid.

Vele dwazen
Sterven van volle glazen.

Als het bier op is, blijft het bezinksel in het glas =
bij het einde van het werk, ziet men pas de gebreken.

Zonder hop kan men geen bier brouwen =
om een zaak behoorlijk uit te voeren moet men over de nodige middelen
beschikken.

Dat biertje heeft hij zelf gebrouwen, nu moet hij 't ook drinken =
hij heeft zichzelf in moeilijkheden gebracht, dan moet hij er zich-
zelf uitwerken.

Zo vet als Bacchus op de ton =
een door drank diklijvig geworden man.

Zoet gedronken , zuur betaald =
gezellig in de herberg zitten komt vaak heel duur uit.

Daar wordt iets gebrouwen =
daar broedt men iets uit.

Een dronkemansgebed doen =
zijn geld natellen.

Niets is zo duur als het eerste pintje =
op het eerste pintje volgt veelal een stroom bier, die ook moet
betaald worden.

Daar steekt Onze Lieve Heer zijn arm uit =
daar is een herberg. (dorstigen laven)

Die maar een pinte mag, die moet geen kanne drinken =
men moet zijn maat kennen.

Eigen bier smaakt het best =
wat men zelf maakt, vindt men altijd beter.

't Is een vechten tegen de bierkaai =
iets willen doen dat toch niet te bereiken is.

Zij is een vaatje zuur bier =
een ongetrouwde dochter boven de 30 jaar.

Een dronk is een zit waard =
wie men een drank aanbiedt, moet niet dadelijk weg gaan.

Hij heeft taterwater op =
hij heeft te veel gedronken.

Hij heeft een droge lever = hij kan vele pintjes uitdrinken.

Hij heeft een stuk in zijn voeten = hij is dronken.

EEN LID VAN DE HOEGAARDSE BIERGILDE OP UITSTAP

De speciale B I E R P O T T E N met tinnendeksel zijn terug verkrijgbaar in het museum voor 500 fr.

Een U N I E K E kans.

=====

JAARPROGRAMMA 1992

HOEGAARDSE BIERGILDE

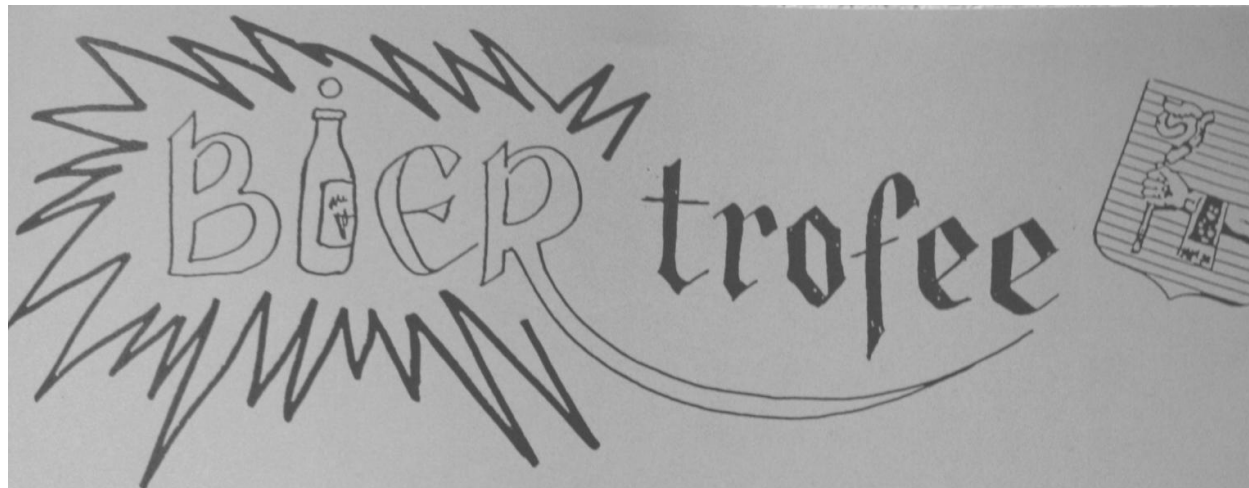
11 jan.	• Ontvangst Feestkomiteit St. Genesius Rode
21 maart	• Aanstelling Hoegaardier (in 't Museum)
4 april	• De traditionele bierproeven van de Hoegaardse Biergilde
Plaats en uur later te bepalen.
12 april	• Palmzondag Hoge Raad werkt mee aan deze hoogdag voor
Hoegaarden.
eind april	• Speciale uitgave van 't MOUTSTOCKJE
1 mei	• <u>Viering 20 jaar Heropstanding van de Hoegaardse Bier- en
Brouwersgilde</u>
- Ontvangst museum
- Intronisatie nieuwe leden van de Hoge Raad
- Nieuwe braken voor de Hoge Raad
1 mei tot 24 mei	• Tentoonstelling
20 jaar Heropstanding Hoegaardse Bier- en Brouwersgilde
3 mei	• Ontvangst Davidsfonds (Gouwdag)
juni	• Jaarlijkse reis van de Biergilde
Juiste datum en doel van de reis wordt later medegedeeld.
juni	• Ontvangst van de Biergilde door de V Geslachten
Datum later te bepalen.
5 september	• Grietmuilviering te Bost
september	• <u>DAG VAN HET HOEGAARDS BIER</u>
- Uitreiking Biertrofee
- Kledij voor het Hoegaards Biermanneke "De Brouwer"
- Ridderverheffing
- Gezellig samenzijn.
oktober	• Cambrinusfeest
november	• Deelname aan de Hagelandse Proeverijen

Nog te bepalen

Etalage wedstrijd Hoegaarden Bierdorp

Uitreiking van de prijzen voor deze wedstrijd

BIER trofee

EINDSTAND VAN DE BIERTROFEE ZAL VERSCHIJNEN IN 'T MOUTSTOCKJE VAN JULI 1992. Wie vlug is kan nog enkele punten vergaren.

1 - VAN RUYSSSEVELT	3200	
2 - MATTYS	900	+280
3 - DE SMET P	865	
4 - WILLEMS	825	
5 - VAN NERUM H	750	+ 280
6 - DE DOBBELEER E	683	+ 90
7 - DE KEYZER B	680	+ 135
8 - WUESTENBERGS G	670	
9 - DODION M	644	+ 130
10 - PEETERMANS G	300	
11 - VAN DE WIJNGAERT L	128	
12 - WUYTS L	78	
13 - BENAUWT R	70	
14 - VAN LOY J	60	
15 - COENEN Y	43	
16 - VERTOMEN L	30	

Een laatste stormloop naar een ereplaats, nu is het de tijd ervoor, wie nog enkele bierglazen, -artikelen of dergelijke in zijn bezit heeft het is nu of nooit.

